

harmadik beadvány

Alkotmánybíróság

IV/390 -17/2015.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	W/390-20/2015
Érkezett:	2016 ÁPR 25.
Példány:	1
Melléklet:	4 db
Kezelőiroda:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Tisztelt Alkotmánybíróság előtt fenti számon folyamatban lévő ügyben csatolom, Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak két új I. fokú ítéletét, és erre a két ítéletre is kiterjesztem alkotmányjogi panaszom, ennek megfelelően kérem, hogy a korábbi beadványaimban valamint jelen beadványomban alábbiakban ismertetett érvek alapján az ítélet megsemmisítését.

Amennyiben ebben az ügyben jelen alkotmányjogi panaszbeadvány kiegészítésem kézhezvételéig döntés születne kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy tekintse jelen beadványomat egy új alkotmányjogi panasznak és azt akként bírálja el.

Mindkét I. fokú ítélet a **14.K.27.050/2016/6.** (továbbiakban 1.I.) számú, valamint a **10.K.27.433/2015/13.** számú (továbbiakban 2. I) I. fokú ítélet erdőgazdálkodási bírságot megállapító ítélet.

I.

Az időrendben második (2.I), ítélet tett egy olyan provokatív, elvi élű megállapítást, amit a korábbi ítéletek nem tartalmaztak, mely önmagában is alaptörvénysértő:

"...a jogerős közigazgatási hatósági határozatokat végre kell hajtani, annak elmulasztása során nem lehet arra hivatkozni, hogy adott esetben a határozat végrehajtása környezetkárosítást idézne elő."

Tehát közigazgatási jogkövetkezmények alól azaz a bírság alól is csak akkor mentesülnék, ha büntetőbíróság kimondaná, hogy elkövettem a környezetkárosítást, mert csak büntetőbíróság által hozott jogerős ítélet köti a polgári bíróságot, vagy közigazgatási hatóságot. A rendőrség már előre elutasította feljelentésemet a hatóság ellen, azt állítva, hogy az erdőtulajdonosnak tudnia kell, hogy tevékenysége bűncselekmény azaz előzetesen kimondta, hogy természeti kár esetén engem terhelhet csak büntetőjogi felelősség a hatóságot nem.

Környezetkárosítás büntetőjogi körben törvénysértés, erdővédelmi és a természetvédelmi törvények körében jogszabálysértő magatartás (nem részletezem az Btk., Evt., és Tvt. valamint a EU-s közösségi jog és azokat implementáló belső magyar jog ide vágó rendelkezéseit), utóbb azért mert mindkét jogszabály kötelezi az erdő használóját arra, hogy a természeti állapot minősége fenntartásával végezze erdőgazdálkodói tevékenységét.

Az erdő tulajdonosnak, a hatósági határozat általi jogsértésre valamint bűncselekményre való kényszerítése közhatalmi eszközökkel (nem teljesítés esetén erdőgazdálkodás bírság) olyan határozati formában tett hatósági intézkedés, mely mindem kétséget kizáróan az erdő tulajdonosai jogos érdekeit sérti, további bizonyítást nem igényel.

Felperes jogait és kötelezettségeit megállapító határozat bírósági felülvizsgálata tárgyában indult perben a jogorvoslat alapja a hatóság jogsértő magatartása lehet, különösen, ha ez a jogsértés érinti a fél jogait, jogos érdekeit, vagy kötelezettsége érvényesítését.

Fentebb idézett bírói döntés elvi éllel a jogok egy olyan körében érvényesítését zárta ki a jogilag orvosolható jogsértések köréből feltétel és indoklás nélkül, ami megfelel a fenti legszűkebb követelményeknek, tehát a jogsértések egy bizonyos körében a természetkárosítás, mint jogsértés körében, további természeti és magán károk, jogsérelme megakadályozása érdekében indítandó jogorvoslat pusztán lehetőségét zárta ki a bíróság. Vagyis egy jogsértő határozati tartalom elleni

jogorvoslatot kizárta a bíróság, amivel sérti az Alaptörvény tisztességes hivatali eljáráshoz való jogot garantáló **XXIV. cikk (1)** bekezdését, jogorvoslathoz való jogot mid a közigazgatási, mind a bírósági peres eljárásokban garantáló **Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdését**, következményesen a tulajdon feletti szabad rendelkezést garantáló **XIII: cikkét**, az egészséges környezethez való jogot garantáló **XXI. (1), (2) bekezdéseit**.

Tekintettel arra, hogy a tárgyi erdőterület Natura 2000 terület, amire az EU-s közösségi jog vonatkozik, a természeti értékek veszélyeztetése miatt megsértette az **Alaptörvény P.)** valamint **Q.)** cikkét, különös tekintettel arra, hogy Az EKB hivatkozik a C-127/02 ügyben hozott ítéletének 41. pontjában Európai Bizottságnak az élőhely-védelmi irányelv 6. cikkének értelmezésére kidolgozott, „A Natura 2000 alá tartozó természeti területek kezelése” címet viselő útmutatóra. A dokumentum megfogalmazza, hogy az irányelv 6. cikk (3) bekezdésében előírt természetvédelmi célú mechanizmus *„működésbe lépésének nem feltétele, hogy a szóban forgó tervről vagy projektről teljes bizonyossággal meg lehessen állapítani, hogy jelentős hatással van az érintett területre, **elégséges a pusztá válószínűsége annak, hogy a szóban forgó terv ilyen hatásokkal járhat.**”*

A 2.1 ítélet másik kategorikus megállapítása szintén alaptörvényt sértő, bár ez nem novum az ügycsoportban hozott ítéletek sorában.:

"A rendelkezésre álló adatokból, így különösen a Kúria Kfv.II.37.107/2015/9. számú ítéletéből pedig az is megállapítható, hogy már az újraerdősítési kötelezettséget előíró határozatnak sem feltétele az erdőtervezési eljárás elkészítése, így ennek jelen per tárgyára sincs kihatása, hiszen a hatóság a felperest, mint tulajdonost bírságolta, így ezen hivatkozása sem helytálló."

Előre bocsátva, hogy az ítélet történeti tényállást rögzítő részében is tényként nevezi meg a bíróság azt, hogy én, mint erdőtulajdonos az Evt. 33-36- §-ban szabályozott és a mindenkori egyetemleges kötelezettségeket rögzítő körzeti erdőterv hiányát kifogásoltam a perekben, és ezek hiányát mint alkotmányos visszás helyzetet teremtő körülményt neveztem meg és nevezem meg az eddig a Tisztelt Alkotmánybírósághoz ebben az ügyben benyújtott beadványomban.

Még, ha bírói mérlegelés körében tévedne* a bíróság és a Kúria (immár a negyedik ügyben) az alaptörvényt sértő helyzet akkor is fennállna, ugyanis tény, hogy a bíróság keletkeztetett egy olyan jogot, amely keletkeztetésére nincs hatásköre, csak azt ellenőrizhetné, hogy az erdészeti közigazgatási hatóság a körzeti erdőtervnek megfelelően állapította-e meg a kötelezettségeket, bírói tévedéssel is ugyanúgy kizárná a tisztességes eljárást a jogaim és kötelezettségeim érvényesítésére, kizárná az érdemi jogorvoslatot mind a közigazgatási ügyekben mind a peres eljárásban.

*A fentebb idézett ítélet "erdőtervet"arra hivatkozással zárta ki a perből a bíróság, hogy erdőtulajdonos a felperes, ezért arra nincs is szükség. Feltételezem, hogy ez nem egy egyszerű önkényes kizárás, hanem a bíróság megint összekeverte a az Evt. 41. §-ban szabályozott erdőgazdálkodó által a 10 éves körzeti erdőterv éves szintre lebontott erdőtervet az Evt. 33-36. §-ban szabályozott hatóság által mindig, tehát erdőgazdálkodó hiánya esetén is készített és folyamatosan vezetett 10 éves körzeti erdőtervvel illetve az általam perben is hivatkozott és az Evt. 38.§-39/A. §-okban szabályozott Országos Erdőállomány Adattárral. Megjegyzem, először ezt a Miskolci Közigazgatási Bíróság tette meg a 14.K.26.815/2013/23. számú ítéletében követte el, ami ellen felülvizsgálattal éltem, de feltételezhetően a Kúria is tévedés körében de összekeverte az fogalmakat a Kfv.III.37.543/2013/5. számú ítéletében. Az hogy nincs körzeti erdőterv tény, hogy ennek hiányában állapított meg kötelezettséget a Kúria a bíróság szerint is az is tény, ezek tárgyi perben már objektív tények, amik alaptörvényt sértő tartalmát nem szünteti meg az, hogy a bíróságok szubjektív magatartása milyen magatartása következtében állt elő ez az alaptörvényt sértő alkotmányosan visszás helyzet, aminek a jogérvénnyel bíró megállapítását kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, aminek körében kérem a két új ítélet megsemmisítését is. Fontos körülmény viszont, hogy az ítélet történeti előzményt megállapító része is tényként közli, hogy én a körzeti erdőterv hiányát kifogásolom. Annak, hogy a bírósági ítéletek fogalomhasználata annak ellenére bizonytalan, hogy én erre folyamatosan felhívom a figyelmüket, legfeljebb csak annyiban bír jelentőséggel az alkotmányjogi panaszom körében, hogy ez is egy olyan jogbizonytalanságot teremt ami önmagában is ellehetetleníti a jogok és kötelezettségek érvényesítését számomra. Az éves erdőterv csak olyan kötelezettséget tartalmazhatna, amit a 10 éves körzeti erdőterv, mivel előbbi utóbbi éves szintre való lebontásával jön létre, amit az erdőgazdálkodó

A bírói mérlegelés körébe tartozó tévedés ténye mint mentő körülmény egyébként is súlytalan, amiatt is, hogy az erdészeti hatóság, amint a saját maga a **2012. évi IV-G/4147-33/2012.**, valamint a **BOG/01/4318-15/2015.** számú legújabb korábbi eljárásaival azonos módon hozott "Értesítés erdősítesek műszaki átvételéről" tárgyú végzésében is rendelkezik, az kötelezettségek meghatározásának forrását :

"A műszaki átvételen az Erdőrendezési Szabályzatról szóló 88/2000. (XI. 10.) FVM rendelet 61-66. §-ai szerint annak ellenőrzésére kerül sor, hogy az erdőgazdálkodó a számára engedélyezett tevékenységet, valamint a 2009. évi XXXVII. törvényben előírt erdőfelújításra vonatkozó kötelezettségeket az erdőtervben, illetve a jogszabályban foglaltaknak megfelelően hajtották-e végre."

Ha végzés szövegét úgy kell érteni, hogy egy kizárólag erdőgazdálkodóra vonatkozó, és szövegében is szó szerint erdőgazdálkodót felszólító határozat, akkor az illegitim, mivel én nem vagyok erdőgazdálkodó és nem kötelezhetnek

Jogaim és kötelezettségeim érvényesítésének korlátozását eredményezte, hogy mindkét bírósági eljárásban az egy keresetemben szereplő, egységes és egymással összefüggő kereseti elemét különválasztva a peres eljárásból két pert hoztak létre, keresetem egységet alkotó két elemét egymástól elkülönítve, külön önálló eljárásokban bírálták el a bíróságok. Elkülönítve egymástól, két külön perben külön jogerős ítéletet eredményező eljárásban folytatták el az erdő felújítási kötelezettségemre felhívó, valamint a korábbi év ilyen felhívása nem teljesítése miatt kiadott erdőgazdálkodási bíróságot kiszabó határozat bírósági felülvizsgálata irányuló eredetileg egy keresetben szereplő

Valójában egyetlen hivatalból indult eljárás egymásra épülő részlejárásairól van szó, amit vitán felül az bizonyít, hogy maga az eljárást megindító **BOG/01/4318-15/2015.** számú végzésének megállapítása miszerint:

"Döntésem ellen önálló fellebbezésnek nincs helye. Végzésem az ügy érdemében döntő határozatom, ennek hányában az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben támadható meg."

Az ügyben két érdemi döntés született, egyik a megállapított állítólagosan elmulasztott erdő felújítási kötelezettség teljesítése elmulasztása miatt kivetett erdőgazdálkodási bíróság, a másik az állítólagos erdő felújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozat.

Az erdészeti hatóság és vele akarategységben a bíróságok és a Kúria a joggal való visszaélésnek azt a jogrontó, jogelvonó módszerét alkalmazza következetesen eljárásról eljárásra, hogy az eljárást hivatalból indító végzésben az erdő tulajdonost mint erdőgazdálkodót ellenőrizte, holott nem volt az, az ellenőrzést olyan okiratok alapján (éves erdőterv) végezte, ami nem az erdő tulajdonosra vonatkozik, hanem az erdőgazdálkodóra, ráadásul, ami csak akkor létezik, ha van erdőgazdálkodó, ami nem volt, és ezt az erdészeti hatóságnak tudnia kell, mivel ő maga vezeti az erdőgazdálkodók hatósági nyilvántartását, alperes engedélyezi az erdőgazdálkodói tevékenységet az egyes erdőgazdálkodóknak minden egyes erdőrésztlet esetében külön-külön külön kiadva az engedélyeket. Tehát az erdőgazdálkodó híján nem létező éves erdőtervre hivatkozva ellenőrzött a hatóság, majd ő és a bíróságok kizárták azt a nyilvántartást a körzeti erdőtervet és az Országos Erdőállomány Adattárát, ami létezett és egyedüli jogszerű forrása az erdőtulajdonos azaz az én erdőgazdálkodói kötelezettségemnek, ennek hiányában a hatóság korlátlan kötelezettség megállapítási joghoz jutott, mivel nem volt meg az a referencia amire hivatkozva én jogorvoslattal élhettem a jogszerűtlen intézkedései ellen, melyek során ex lege, azaz alaptörvénytörő módon állapított meg számomra önkényesen, jogszerűtlenül kötelezettségeket.

A végzés ellen csak az érdemi eljárásokban hozott határozat elleni fellebbezésben lehetett jogorvoslattal élni, amit meg is tettem, ekkor azonban mind a hatóság, mind a bíróság beleértve a Kúriát kizárta a perből azokat az eljárási garanciákat biztosító okiratokat, illetve eleve negligálta azok perbeli relevanciáját, amikkel jogaimat és kötelezettségeimet egyáltalán érvényesíteni képes lehettem volna. Az **Alaptörvény 15. cikk (1)**, valamint **25. cikke** sérelmét egyebek mellett az eredményezte, hogy a bíróságok és a Kúria egyrészt megállapította, hogy az eljárást indító ellenőrzést elrendelő végzésben a kötelezettségek megállapításának alapjául hatóság által megnevezett nyilvántartásról megállapította, hogy nem létezik és nem is vonatkozhat rám, majd kereseteim érdemi elemét a körzeti erdőtervre, mint kötelezettségeim megállapításának egyetlen törvényes formáját, az azt szabályozó jogszabályok teljes körű negligálásával kizárták a perből, így teremtve meg azt a helyzetet, hogy nem hivatkozhattam azokra az alapjogi garanciákat is biztosító nyilvántartásokra, amik alapján a valós kötelezettségeimet meg lehetett volna állapítani, ilyen körülmények között állapított meg a bíróság olyan kötelezettséget, amik megállapítását törvény és az Alaptörvény csak az erdészeti hatóságnak biztosít.

Mostani egyik ítélet is bizonyítja, hogy a jelen alkotmányjogi panasz eljárásban korábban csatolt és egyben panaszom egyik tárgyát képező Kúria által Kfv. II. 37.107/2015/9. számon hozott ítélet indoklásának bíróság alkotmányos hatásköri túllépése tényét, illetve annak jelentőségét, ugyanis a mostani I. fokú ítélet az ex-lege Evt. 17. § (8) bekezdés b) pontja mellett, melyre egyékként a Kúria maga is kizárólag hivatkozik- a Kúria döntésére, mint ítélt jogra hivatkozik. A mostani I. fokú ítélet tehát arra jogi tényre hivatkozott, hogy a Kúria elvi éllel állapította meg azt, hogy erdőtervet a hatóság nem köteles készíteni, én nem hivatkozhatom arra, mint kötelezettségeim egyetlen forrására sem, miközben éppen a hatóság nevezte azt annak, az eljárását megkezdő végzésében.

A Kúria túllépte alkotmányos hatáskörét, és az így, alaptörvénysértő módon megállapított, tulajdonjogot korlátozó kötelezettség megállapítása a mostani ügyekben már ítélt jogként szerepel. Az egyszeri alaptörvénysértés újabb alaptörvénysértő döntéseket indukál, a jogorvoslat ettől kezdve az tárgyi erdőingatlant érintő egyetlen új eljárásban sem lehetséges, a Kúria és a bíróság az Evt. és az Alaptörvény által garantált tulajdonjogot korlátozó rendelkezések eljárási garanciáit teljes mértékben kizárták már az első ítéleteikkel az adott ügyekből, most már az újabb ítéletek csak hivatkoznak mint jogalapra ezekre a korábbi alaptörvénysértő határozatokra.

Az 1.I ítélet vonatkozásában:

A most kifogásolt ítélet a bíróság korábbi ítéleteitől abban különbözik, hogy sem jogszabályok sem az okirati tények körében a felperesek körére, mint kötelezettek vonatkozóan sem indokolja és általános élel, azaz kötelezett megállapítása nélkül fennálló kötelezettségek körében sem azt a ténymegállapítását, hogy "az eljárással érintett ingatlanokon fennálló erdő felújítási kötelezettség ténykérdés".

Az egyedi ügyben megállapított kötelezettség szükséges jogszabályi és okirati tényalapját tehát nem nevezte meg az ítélet, amit megnevezett azok a következők:

1./ Jogszabályi hivatkozások: Az I. fokú ítélet a erdő felújítási kötelezettségem megléte igazolása körében említi az Evt. 17. § (8) bekezdés b) pontjára ami előírja, hogy az erdőtulajdonosnak kell az erdőt felújítani, ha nincs erdőgazdálkodó, valamint hivatkozik az Evt. 107. § (2) szankcionáló bekezdésére, ami csak visszamatat az előbbi kötelezettséget csak a legnagyobb általánosságban előíró paragrafusra, mely szerint az erdő tulajdonos akkor szankcionálható pénzbírsággal, ha az Evt. ama 17. § (8) bekezdés b) pontjában általánosan körülírt kötelezettségének (erdőfelújítás) nem tesz eleget.

Okirati, tényállásbeli hivatkozás: Erdő felújítási kötelezettségem kapcsán az ítélet hivatkozik az erdészeti hatóság bírságolás évét megelőző évben kiadott erdőfelújításra kötelező határozatára, de annak csak egyetlen vonatkozását említi, miszerint a határozat mindössze **az állítólagos erdő felújítási kötelezettség teljesítés határidejét határozza meg.**

Tehát a most a bírságoló határozatot felülvizsgáló eljárásban hozott bírósági ítélet már egyáltalán nem állítja azt, hogy az erdő felújítási kötelezettséget magát, mint kötelezettséget a hatóság magával a korábbi erdő felújítási határozatával keletkeztette volna.

A mostani ítélet tehát nem nevezte meg sem azokat a jogszabályi helyeket, melyek az anyagi jogszabály az Evt. 17. § (8) bekezdése alkalmazását indokolná egy egyedei határozat meghozatalához, ugyanakkor nem nevezte meg a kötelezettség okirati forrását sem, ugyanis a kötelezettség határidejének megnevezése nem a kötelezettség jogalapjának vagy keletkezésének megnevezése.

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság tárgyi ügycsoportban hozott eddigi utolsó előtti határozata eklatáns példája annak, hogy a bíróság amellet, hogy a közigazgatási perben meghatározó általános (Ket.) és különösen a speciális (Evt.) törvényeket hogyan üresíti ki, és mivel ezek a törvények a tisztességes közigazgatási eljáráshoz, tárgyi ügyben a tulajdonhoz, és az egészséges környezethez való jogot garantáló alaptörvényi előírások eljárási garanciáit is tartalmazzák, példája annak is, hogy a bíróság az Alaptörvényt is hogyan üresíti ki.

Korábbi ítéleteknél most markánsabban megnyilvánul az ítéletben a jogrontó jelleg, most az ahogy a jogszabályok és Alaptörvény fent említett kiürítése után és mellett, saját ítéleteit is kiüríti a bíróság, hiszen 2011. év óta lényegében ugyanabban a kérdésben, azaz ugyanazon kötelezettségek körében keletkezett jogviták eldöntése körében hozott ítéleteket, de korábban, ha alaptörvénysértő módon is, de mérlegelésbe vont tényállási elemeket, alkalmazott azokra jogszabályokat. Nyilván korábbi, szintén erdő felújítási illetve bírságolási határozatok elleni kereseteim hatására, perről-perre üresíti ki egyre inkább saját ítéleteit a nevezett bíróság. Korábban tévesen ugyan de még azt állította, hogy a korábbi erdőfelújításra kötelező határozat nem teljesítése keletkeztette az erdő felújítási kötelezettséget, most már ez az indok is, bármilyen, okszerűségi láncolatba illő indoklás hiányzik az ítéletből. A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság *azonos tanácsának* évről évre hozott ítéleteiből egyre csak fogytak a döntést indokoló érvek, a mostani határozatra ezek elfogytak, hiányzik az érdemi indoklás, most már az ítélet csak azt az anyagi jogszabályt nevezi meg, ami általában egy bizonyos feltétel, az erdőgazdálkodó hiánya esetére állapítja meg az erdő tulajdonos általános, mögöttes felelősségét anélkül, hogy

megnevezné annak jogszabályi vagy okirati forrását, melyek alapján az egyedi személyre szóló konkrét erdő felújítási kötelezettséget meg lehetne állapítani. Ezen túl még megnevezi azt az eljárási jogszabályt, ami a hatóságot általában hatalmazza fel bírságoló jogosítvánnyal, de nem nevezi meg sem azt a korábbi ítéletekben még hivatkozott jogszabályt, ami szintén ex lege határozza meg a kötelezettség keletkezésének általános és kötelezett személyhez nem kötött okát, az erdő bármilyen okból történő megsemmisülését, amit nyilván azért nem hivatkozta már jelen ítéletében, mert belátta, hogy ez alaptörvénysértő ex lege eljárás lenne egy egyedi kötelezettséget előíró hatósági eljárásban. Hasonlóan most tartózkodott a bíróság attól, hogy kinyilvánítsa azt, hogy erdőtervezési kötelezettsége a hatóságnak nincs olyan esetben, ha nincs erdőgazdálkodója az erdőnek.

Azt vitattam a perben, hogy egy erdő felújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozatban megnevezett kötelezettség bármikor, határidő korlát nélkül támadható, ezt bizonyítja az is, hogy a hatóságnak magának először 2011 évben jutott eszébe egyebek mellett egy 1992. évi (!) állítólagos erdő felújítási kötelezettség teljesítésére felhívni, továbbá az, hogy minden egyes újabb és újabb erdő felújítási kötelezettségre felszólító határozat érvényes és hatálya az abban megnevezett teljesítési határidőig terjed, azon túl, ha a kötelezett nem teljesít a újabb kötelezettség teljesítésére felhívó határozatot kell a hatságnak kibocsátania, mindebből egyszerre következik az, hogy annak, hogy a Kúria hatályában fenntartotta az állítólagos erdő felújítási kötelezettségem teljesítésére vonatkozó határozatot közömbös annak a kérdésnek a mérlegelésében, hogy bírnak-e jogalappal a későbbi határozatok. Röviden: az állítólagos erdő felújítási kötelezettségre felszólító határozatok ütemezésétől függetlenül bármikor hivatkozhatom arra, hogy ilyen kötelezettségem nincs. Ebben a jogomban éppen akkor lennék részben időben korlátozva, ha az erdészeti hatóság lefolytatta volna a körzeti erdőtervezési eljárást, abba részt vehettem volna, mert az erdőterv határozatok ellen számomra a jogszabály biztosítja a jogorvoslatot, amivel viszont valóban csak meghatározott határidőn belül élhettem volna,

Az ítélet a korábbi, bár formálisan érdemi, de tartalmában alaptörvénysértő érvei elhagyásával, pusztán azzal, hogy tulajdont korlátozó rendelkezést állapít meg a bírságolást tartalmazó határozata tényalapjaként, nyilvánvaló, elemi, kézzelfogható - minifeszt - alaptörvénysértő az ítélet. Míg a korábbi ítéletek esteében alkotmányos mérlegelés tárgya lehetett az, hogy azok az ítéletek kiállják-e az alkotmányosság próbáját, jelen tárgyi ítélet esetében nem igényel további mérlegelést, bizonyítást, hogy a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság alkotmányos hatásköre átlépésével megsértette **Alaptörvény 15. cikk (1)**, valamint **25. cikkét**, mely cikkek meghatározzák a két hatalmi ág a végrehajtás, tehát a kormányhivatal hatósága, valamint a bíróságok alkotmányos hatáskörét, mely utóbbit lépte túl az első fokú bíróság a kötelezettséget előíró jogerős ítéletével.

Panaszom alap hivatkozása tehát nem az, hogy téves döntést hozott a bíróság, hanem az, hogy olyan döntést hozott, amely döntés meghozatalára nem volt alkotmányos felhatalmazása.

Mivel a bíróság érdemi indoklás nélkül fogadta el az alperes erdészeti hatóság állítását, hogy az erdő felújítási kötelezettségem fennáll ebben az eljárásban még inkább egyértelmű, hogy alkotmányos hatáskör túllépésről volt szó.

Az erdő felújításra való felhívás jogi tartalmában valójában egy fizetési felszólításnak megfelelő aktus, nyilván való, hogy, ahogy a fizetési felszólítás sem keletkezteti a fizetési kötelezettséget, amit csak egy erre alkalmas jogi aktus, leginkább szerződés keletkeztethet, ugyanígy egy erdő felújítási kötelezettség teljesítésének ellenőrzése eredményeként hozott - egy már **létező**- erdő felújítási kötelezettségre vonatkozó kötelezettség teljesítésére felhívó határozat sem keletkeztet kötelezettséget, csak egy már létező és nyilvántartásban a kötelezett személyét is tartalmazó kötelezettség teljesítésére hív fel határidő megjelölésével.

Elég lenne a bíróságoknak az eljárási folyamatot végigtekinteniük, hogy belássák, a korábbi erdőfelújításra kötelező határozatokból nem keletkezhetsz kötelezettség; az eljárás egy terepi bejárással kezdődik, annak célja pedig kizárólag az, hogy a közhiteles okiratnak számító Országos Erdőállomány Adattárban szereplő adatokat, ide értve a mindenkori kötelezettségeket, az eseteleges erdő felújítási kötelezettséget is, összeveti a valós helyzettel, és ez alapján legfeljebb felszólítja a kötelezettet az Adattárban szereplő kötelezettség teljesítésére, de nem állapít meg új egyedi kötelezettséget.

Számtalan alaptörvénysértő eljárási lépést e nevezhetnék meg, de még a látszatát is el szeretném kerülni annak, hogy a bírósági eljárás szabálytalanságai ellen kívánnék jogorvoslattal élni.

Egyetlen példa, amikor a hatóság önhatalmúlag azt az egyoldalú nyilatkozatot teszi, hogy a tornakápolnai állami területre végrehajtott erdőtelepítést nem lehet csereerdősítésként elfogadni, mivel a hatóság nem adta még ki az előzetes erdő igénybevételi engedélyt, ami a csereerdősítés jogszabályi feltétele, csak az elvi engedélyt az erdő igénybevételhez, valamint a tényleges engedélyt a banyatelek fektetéshez, ami meg is történt, azzal **kizárólag az erdő tulajdonos kötelezettségei körében releváns tény von be a mérlegelésbe, a hatóság kötelezettsége körében releváns tényeket ugyanakkor kizárja**, ugyanis az a tény, hogy nem lehet elfogadni a csereerdősítésként egy a kötelezetett által ténylegesen elvégzett erdőszítést értelem szerűen ex lege vonja maga után az erdőtulajdonos erdő felújítási kötelezettségét, azért is, mert ex lege a hiányzó faállományt pótolni kell, tovább lényegében az is ex lege állapot, hogy a csereerdősítés elfogadásának nincs meg egy jogszabályi feltétele. Ugyanis az Evt. azon előírására hivatkoznak a bíróságok, hogy erdő 5 hektárnál nagyobb területen való tarvágását egy Evt. szakasz tiltja, míg ugyanez az Evt. egy másik szakasza ez alól kivételt nevez meg ez a kivétel az erdő igénybevétel. Lényegében tehát az egy ex lege állapot, hogy a csereerdősítést azaz az Ugyanakkor a hatóság és a bíróságok a pusztá mérlegelés köréből is kizárják azt a tény, hogy a csereerdősítést a hatóság rendelte el, ami az erdőterv határozat kibocsátásával a mindenkori erdőgazdálkodó számára kötelezettségé is vált, továbbá kizárták azt a tény is a pusztá mérlegelésből, hogy a hatóság készítette-e, ha igen valóságosság és teljesség követelményének megfelelő hatósági körzeti erdőtervet valamit Országos Erdőállomány Adattárát készített-e az erdészeti hatóság, ugyanis ez a két utóbbi kérdéscsoport elsődlegesen már a hatóság jogait és kötelezettségeit érintő kérdés, tehát ezek kizárása és ezek helyettesítése a hatóság által tett, és önmagukban semmilyen jogérvénnyel nem bíró egyoldalú nyilatkozataival az én, mint erdőtulajdonos teljes diszkriminációját eredményezte a másik, az állami érdekkörbe tartozó fél az erdészeti hatóság jogosulatlan előnyhöz juttatása mellett.

A joglogikailag első, a szétválasztás után mégis másodikként lefolytatott bírságolási ügyben, az I. fokú bíróság, *-miután az elsőként lefolytatott az állítólagos erdő felújítási kötelezettségre teljesítésére felhívó határozat felülvizsgálata perében végzésben kérte az alperes hatóságot a körzeti erdőtervek benyújtására, az alperes azt nem nyújtotta be-*, a bírságoló perben már mérlegelés tárgyává sem tette a keresetnek azt az elemét, hogy a kötelezettségeket csak az erdőtervek, ha nincs éves erdőterv akkor a 10 éves erdőterv alapján lehet egyedi határozatban személyre szólóan meghatározott szakmai tartalommal megállapítani. Ezzel a következő súlyos az felülvizsgálatot megalapozó eljárásjogi szabálysértést követte el az I. fokú bíróság:

-Nem bírálta el teljes körűen a tényállást, ez nem tartozik a tények és bizonyítékok szabad bírói mérlegelése körében elkövethető tévedések elfogadható kockázati körében, mivel a közigazgatási ügy legalapvetőbb tényét zárta ki a mérlegelésből azt, hogy létezik-e az az erdőterv amit maga az alperes az eljárást megindító végzésben mint a kötelezettségek megállapításának egyetlen okirati forrását jelölte meg.

- Olyan, törvényben garantált eljárási garanciát biztosító eljárás, vagy okirat mellőzése egy az ügyfél jogait és kötelezettségeit megállapító hatósági eljárásban majd ezt követően perben, mely eljárási garanciák keletkeztek azokat a jogi tényeket, melyekre hivatkozva az ügyfél egyáltalán bármit bizonyíthat egy közigazgatási, vagy bírósági eljárásban az, az ügyfél tisztességes hatósági, valamint bírósági eljáráshoz való joga alaptörvénysértő elvonása sérti a Ket. az Alaptörvény, és az alkotmányos garanciák érvényesítésének garanciáját is adó Evt. valamint 11/2011. FVM rendeletet, ezeket itt most nem részletezem.

A kötelezettség mulasztás szankciójára vonatkozó két jogszabályi szakasz, az Evt. 106 §-ban leírt erdőgazdálkodó kirendelése, illetve a 107. §-ban szabályozott erdőgazdálkodási bírság egymásra épül az alperes hivatalból indítható elvileg alternatív eljárás változatai közötti választás vonatkozásában, azaz a két szakasz normaszövege együttes alkalmazása alapján dönthet arról, hogy a két lehetőség azaz az erdőfelújítás ismételt (tárgyi ügyben már ötödik) elrendelése vagy a kirendelt erdőgazdálkodó megbízása mellett dönt-e. A normaszövegekből egyértelműen következik, hogy már az első erdőtulajdonosokat felszólító határozat nem teljesítése után a az erdészeti hatóságnak nem ismételt kötelező határozatot kellett volna kiadnia, hanem megbíznia egy erdőgazdálkodót, más kérdés, hogy ennek az alperes hatóságnak felróható jogszabályi akadálya ugyanaz, mint az erdő tulajdonosai kötelezésének akadálya; a körzeti erdőterv hiánya, ugyanis ennek hiányában éves erdőtervet sem készíthetne egy kijelölt erdőgazdálkodó.

[Más kérdés, hogy az alperes mulasztásai miatt, nem is talált erre vállalkozót, azaz balekot az általa kötelezően végrehajtandó környezetkárosítás bűncselekmény elkövetésére.]

Ok-okozati kapcsolat a műszaki átvételt elindító végzés és az erdő felújítási határozat között, valamint a műszaki átvételt elindító határozat és bírságoló határozat között van, nincs ilyen összefüggés az erdő felújítási valamint a bírságoló határozat között, tehát, bár a I. I bírságoló határozatban erre nem hivatkozott (a I. I, illetve a korábban csatolt ítélet viszont igen), nem is hivatkozhatott volna arra, hogy a bírságoló határozatról szóló eljárásban azért nem mérlegelte az erdőterv

relevanciáját, mert annak hiányát az erdő felújítási perben már eldöntötte. Erre azért sem hivatkozhatna jogszerűen senki, mert a bírságot perben eleve azt állítottam, az volt a keresetem alapja, hogy a kötelezettségemet a korábbi erdőfelújítási határozat alapján semmilyen más eljárásban, így a bírságot elrendelő eljárásban sem lehet megállapítani, arra kizárólag az erdőtervezési törvény alkalmas, jogszerű forrás, amint az az összes eddigi per tárgyát képező erdőtervezési hatósági eljárás megindítását elrendelő erdőtervezési hatósági végzés maga is megállapította, ez a megállapítása meg is felelt az Evt. 33-36. §-ban valamint a 11/2010. évi FVM rendelet foglaltaknak amely tényről sem az alperes hatóság, sem a bíróság nem térhet el. Az Evt. eljárási szabályai összefüggéseiből is következik az a tény, hogy a hatósági felszólítás utáni nem teljesítés nem az erdőtulajdonos újbóli kötelezését váltja ki mint joghatást, jogkövetkezményt, hanem egy megbízott erdőgazdálkodó kirendelését.

Az elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység

106. § (1) *Ha az erdőgazdálkodó, illetőleg - erdőgazdálkodó hiányában - az erdő tulajdonosa az erdőtervezési **hatóság** **felszólítása** ellenére nem tesz eleget a törvény szerinti erdőgazdálkodási kötelezettségének, és ezáltal az erdő fennmaradását vagy fejlődését veszélyezteti, a szükséges erdőgazdálkodási tevékenységeket az erdőtervezési hatóság az erdőgazdálkodó, ennek hiányában a tulajdonos költségére elrendeli és elvégzezteti. Amennyiben az elrendelt erdőgazdálkodási tevékenység költségei az erdőgazdálkodóval szemben vezetett végrehajtási eljárásban sem térülnek meg, a tulajdonos köteles a költségeket megtéríteni.*

Az erdőgazdálkodási bírság

107. § (1) *Az erdőgazdálkodóra erdőgazdálkodási bírságot kell kiszabni, ha az erdőgazdálkodó*

(2) Erdőgazdálkodási bírságot köteles fizetni az erdő tulajdonosa, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyongazdálkodói, földhasználói, hasznélvezeti, használati jog jogosultja, ha a 17. § (8) bekezdése szerinti kötelezettségének nem tesz eleget.

Az erdőgazdálkodási bírság kiszabásánál a jogszabály tehát csak egy anyagi jogszabályra hivatkozik, nem jelöli meg a konkrét eljárást, aminek alapján meg lehet állapítani a kötelezettséget, erre azonban maga az eljárást megindító végzés ad iránymutatást, amikor tartamát tekintve az Evt. erdőtervezési fejezetére hivatkozik.

Tehát okirati bizonyítéka annak, ami köti a hatóságot és bíróságot abban a kérdésben, hogy mi alapján dönthet egy egyedi határozatban az erdőtulajdonos erdő felújítási vagy más erdőgazdálkodói kötelezettségéről az, az alperes hivatalból indult eljárást elrendelő végzése, jogszabályi bizonyítékai az általa tartalmában hivatkozott Evt. szakaszok, konkrétan az Evt. hatósági (körzeti) erdőtervezést szabályozó 33-36. §-ai, valamint annak végrehajtási utasításai.

Mind a fentebb hivatkozott idézett eljárást indító végzés mind a hivatkozott jogszabályok egyértelműek abban a tekintetben, hogy az erdőterv illetve minden éves erdőterv alapja a hatóságra vonatkozó jogszabályi kötelezettség alapján mindig létező körzeti erdőterv illetve Országos Erdészeti Adattár.

Kétségtelen tény, hogy olyan jogszabályi rendelkezés nincs, ami azt kategorikusan és közvetlenül tiltaná, hogy egy korábbi, állítólagos erdő felújítási kötelezettségre felhívó határozat nem teljesítése után a hatóság a hivatalból indult utóellenőrzés során, a kötelezettség teljesítés hiánya megállapítása után erdőgazdálkodási bírságot vessen ki, azonban a hatóságot és a másik jogalkalmazót a bíróságot is kötik azok a jogszabályi rendelkezések és összefüggések, melyek azt nem engedik meg, hogy körzeti erdőterv mellőzésével -akár azért mert az nincs, akár úgy, hogy van, de kizárják az eljárásból- nem lehet egyedi erdőgazdálkodási kötelezettséget előírni, vagy erdőgazdálkodási bírságot kivető határozatot hozni.

Az eljárást indító végzés megállapítása, miszerint az ellen az azt követő ügy érdemében döntő határozat, azaz határozatok elleni fellebbezéssel lehet élni, fordítva is igaz, ha a két érdemi döntés ellen lehet fellebbezni, akkor azokban az eljárásokban hivatkozhatok arra, hogy azokat nem az eljárást megindító végzésben magadott feltételeknek megfelelően folytatták le. Ebből a jogorvoslati lehetőségéből zárt ki a bíróság azzal, hogy feltétel és érdemi indoklás nélkül kizárta a végzésben megadott feltétel (erdőterv szerinti ellenőrzés) tényét, relevanciáját, vizsgálhatóságát az egész perből, ami alaptörvénysértő eljárás, mivel az érdemi és hatékony jogorvoslat lehetőségétől zárt el.

Az I. fokú ítélet sem azt a közhiteles okiratot sem azt a jogszabályi szakaszt nem nevezi meg, ami az általános érvényű anyagi jogszabályban szereplő ténynek, mint a jogszabály alkalmazása feltétel megállapítására alkalmas, sem azt a jogszabályt, ami ezt a kérdéskört eljárásjogilag szabályozza. Valójában ezek valós vizsgálandó jogi tényállások, ugyanis a kötelezettségek forrása a körzeti erdőterv, valamint az Országos Erdőállomány Adattár és vannak valóban releváns jogszabályok ilyen az Evt. erdőtervezést szabályozó 33-36. §-a valamint egyebek mellett a 11/2010. FVM rendelet. Tárgyi

perben ezeket még csak ki sem zárta téves érveléssel a bíróság, egyszerűen annak ellenére negligálta, hogy keresetemben mindezeket megneveztem.

Korábbi ítéleteiben a bíróság még tévesen okirati forrásnak az erdő felújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozatot nevezte meg a bírságoló határozatban megnevezett kötelezettség forrásaként, sőt, még az egyes kötelezettség teljesítésre felszólító határozatokban megnevezett kötelezettségek forrását, keletkezését, jogalapját is az előző, vagy még azt is megelőző évek lényegében hasonló tartalmú, bár részben más tényállású kötelezettség teljesítésére felhívó határozatban jelölte meg.

Az ítéletbe foglalt érvrendszer okszerűtlen, ne alkot zárt logikai láncot. az ítélet megállapítása: "az eljárással érintett ingatlanokon fennálló erdő felújítási kötelezettség ténykérdés", önmagában nem is alkalmas egyedi, személyre szóló kötelezettség megállapítására, mint kijelentés nem tartalmazza azt, hogy ez a kötelezettség kit terhel, ügyemben ugyanis ez a bányavállalkozó is lehet, ugyanis maga a Miskolci Közigazgatási Bíróságnak ugyanez a tanácsa kötelezte a bányászati hatóságot és azon keresztül jelen per alperesét az erdészeti hatóságot.

Implicit formában az ítélet szövegében esetlegesen fellelhető állítás, hogy az Evt. egymásra épülő rendelkezéseiből következne, hogy, ha nincs az erdőnek erdőgazdálkodója, akkor csak az erdő tulajdonosa lehet az erdő felújítási kötelezettség alanya téves állítás, mert egyebek mellett tárgyi ügyemben a bányavállalkozót nem lehet ebből a körből kizárni.

Megjegyzem, hogy az alperes döntéseinek ellentmondásossága abban is megnyilvánul, hogy ugyanaz a bírói tanács a bányatelek törlési eljárásban arra kötelezi a bányatelek erdészeti hatóságot és annak révén az erdészeti hatóságot, tárgyi per alperesét, hogy tárja fel a bányászati tevékenység körében a környezeti kárt, ami nyilván valóan magába foglalja az erdő felújítását is, majd tárgyi perben ugyanezt a kötelezettséget állapítja meg, azt ami a bányászati tevékenység során keletkezett és melyet ugyanez a bíróság bányatelek törlési eljárásban szakhatóságként az alperes mellett résztvevő következetesen nem követel meg a bányavállalkozótól mint kötelezettől.

Keresetem érdemi elemeit nem vizsgálta, a mérlegelésük teljes elmulasztását nem indokolta. Nem tesz említést az indoklás arról, hogy a Miskolci Közigazgatási Bíróság előtt megállapított kötelezettséget a bányászati vállalkozó a mai napig nem teljesítette, és hogy ilyen kötelezettség fennáll, ami kizárja, hogy azt számomra az erdő tulajdonosa számára előírja.

A legújabb jelen panasz kiegészítemhez csatolt ítélet is egy olyan eljárásban született, amelyben az előző ügyekben megsértett alaptörvényben rögzített alkotmányosan garantált alapjogokat itt is megsértették. Ez azonban az ítélet formális indoklási részében nem érhető tetten, azért, mert a bíróság saját ítéletét formálisan is kiüresítette a saját korábbi, hasonló tartalmú ítéleteihez képest, éppen e kiüresítettségéből ered az ítélet manifeszt, tehát további bizonyítást nem igénylő, Alaptörvény **15. cikk (1)**, valamint **25. cikkét** sértő tartalma, mivel az ítélet egy kötelezettséget ír elő egy kirüresített ítéletben, azaz egy olyan ítéletben, amiben a kötelezettség jogi illetve tényalapjául nem hoz fel semmilyen alkotmányosan elfogadható érvet, tényt, jogszabályi hivatkozást. Tárgyi alkotmányjogi panaszomban korábbi ügyekre vonatkozó korábbi beadványaimban megnevezett megsértett Alaptörvény cikkek vonatkozásában az alaptörvényt sértés ténye a mostani ítélet által egyébként megnevezett Evt-nek az ítéletben nem hivatkozott alkotmányos, korábbi beadványaimban részletezett, elsősorban a körzeti erdőtervezésre vonatkozó jogszabályok, illetve Evt. fejezetekben leírt eljárási garanciákkal való összevetése révén lehetséges. Az ítéletben hivatkozott Evt. 17. (8) bekezdés b) pontja, valamint az ahhoz kapcsolódó szankciót szabályozó 107. § (2) bekezdés további bizonyítást nem igénylő manifeszt, azaz további bizonyítást nem igénylő alaptörvényt sértő hivatkozások, ugyanis súlytalan az ítéletnek az az érve, hogy a bírságolás azért jogszerű, mert a hatóságnak egy bizonyos nevesített feltétel esetében joga van bírságot levéni. Ugyanakkor az Evt-ben meghatározott, részletesen körülírt feltételek vizsgálatát annak ellenére kizárta a perből, hogy a kereset erre hivatkozott és nemcsak a kereset, hanem az egész eljárásorozat megindítását elrendelő végzés is. Ha a Tisztelt Alkotmánybíróság is kizárja, hogy a jogaimat korlátozó általános jogszabály ellensúlyait jelentő Evt. jogszabályokat mérlegelésbe vonja az alkotmányjogi vizsgálata során, akkor is meg kell állapítania az alaptörvényt sértés tényét. Az ítélet ugyanis még azt a hatósági aktust sem nevezte meg határozottan, amiben az erdészeti hatóság kifejezte azt a tényt, hogy én és a többi erdőtulajdonos nem tettünk eleget az erdő felújítási kötelezettségünknek. Ez pedig azt jelenti, hogy a kötelezettség számonkérésének jogszabályban körülírt tényállásbeli feltételét a bíróság vélelmezte, azaz a jogszabály alkalmazásnak feltételét a bíróság teremtette meg, keletkeztette bírósági ítélettel.

Bíróság tényállásra alkalmazhatja a jogot, mert ő maga jogalkalmazó, de magában a bírósági eljárásban nem keletkeztethet már olyan tényállást, amit a perben felülvizsgált közigazgatási határozat jogalapjává tesz, majd erre hivatkozással tartja fenn hatályában a határozatot. A bíróság most mégis ezt tette.

Kúria által hatályában fenntartott erdő felújítási kötelezettség teljesítésére felhívó határozat jogerőre emelkedése csak annak a határozatnak az időbeli hatályáig bír jogvesztő hatállyal jogorvoslatra, azaz az ellen a határozat ellen nem lehet jogorvoslattal élni, későbbi újabb kötelezést előíró fellebbezhető határozat jogalapját az nem határozhatja meg, bírságoló határozat sem hivatkozhat arra, ugyanis a korábbi kötelezést előíró határozatban megadott határidő után a kötelezés teljesítés vagy nem teljesítés jogszerű megállapítására csak a körzeti erdőterv illetve az Országos Erdőállomány Adattár alkalmas, ezt megakadályozó ítéletek sértik a tisztességes eljárást, jogorvoslatot garantáló és egyéb beadványaimban is megnevezett alaptörvényi szakaszokat.

Maga az eljárás megindítását elrendelő közigazgatási végzés sem azt rendeli el, hogy az utolsó erdő felújítási kötelezettség teljesítésére vonatkozó határozatban foglaltak teljesítését kell ellenőrizni, hanem azt, hogy az erdőtervben meghatározott kötelezettségek teljesítését kell ellenőrizni. Az erdőterv kizárása a mérlegelésből a bíróságok részéről ezért minden jogvitában, jogorvoslatban vagy hivatali eljárásban a jogaim és kötelezettségeim érvényesítésének alaptörvénysértő kizárását eredményezte, eredményezi és fogja eredményezni a jövőben, ha a Tisztelt Alkotmánybíróság nem szünteti meg az alkotmányosan visszas helyzetet.

Most kifogásolt ítélet a bíróság korábbi ítéleteitől abban különbözik, hogy sem jogszabályok sem az okirati tények sem a tényállás körében nem indokolja az alábbi általános kötelezettség megállapítását, mely kötelezettségnek még az alanyát sem nevezi meg az ítélet az ítélet ezen egyoldalú kinyilatkoztatása: *"az eljárással érintett ingatlanokon fennálló erdőfelújítási kötelezettség ténykérdés"*, korábbi ítéletekre hivatkozik, indoklása nem alkot logikai láncolatot nem érdemi.

Korábbi, vélt vagy valós erdőfelújítási kötelezettségeimet előíró vagy bírságoló határozatokhoz kapcsolódóan előadott de tárgyi perben is előadott érveimet, bizonyítékaimat ebben a perben már nem említi indoklásában az ítélet, tehát ezeket elfogadta a bíróság, nem cáfolta. Ilyen perdöntő kérdés az, hogy

1./ Milyen Evt. anyagi és eljárási szabálya, szakasza alapján állapítható meg a mindössze általános éllel erdőtulajdonost kötelező anyagi illetve eljárási jogszabályi szakasza (Evt. 17. § (8) bekezdés b) pont), valamint ennek nem teljesítése esetén érvényes szankcionáló Evt. 107. § (2) bekezdés) érvénye ahhoz, hogy az egyedi, erdőfelújítási kötelezettséget előíró határozat hivatkozott jogalapja lehessen.

Korábbi eljárásaiban sem vizsgálta ezeket a kérdéseket érdemben a bíróság, első ügyben egyáltalán nem vizsgálta az erdőtervezés kérdéseit, második ügyben pedig már az I. fokú bíróság összekeverte az éves erdőtervet a tíz éves erdőtervvel és tévedésre alapozva hozott téves, és meglehetősen homályosan fogalmazó téves indoklással ítéletet a bíróság. Az ítéletben csak annyit állított az I. fokú bíróság, hogy éves erdőterv készítést semmilyen jogszabály nem ír elő arra az esetre ha nincs erdőgazdálkodó. Az korábbi perben tehát a bíróság téves jogszabályi helyet alkalmazott, mivel az általa megállapított tényállás szerint nem is volt erdőgazdálkodója a területnek, tehát annak a jogszabályi szakasznak az alkalmazása, miszerint az éves erdőterv határozza meg az erdőgazdálkodó kötelezettségeit ügyemben irreleváns, mivel erdőgazdálkodója akkor sem volt és most sincs a területnek. Az irreleváns jogszabályi szakaszok bírói alkalmazásra kerültek, ezzel szemben az Evt. 33-36. §-ai valamint annak végrehajtási rendelete a 11/2010. évi FVM rendelet nem került mérlegelésre, pedig az a releváns valamennyi ügyemben, mivel ezeknek a jogszabályi rendelkezések megfelelően vezetett hatósági körzeti erdőterv, valamint a közhiteles nyilvántartásnak minősülő Országos Erdőállomány Adattár tartalmazza mégpedig a kötelezett személye megnevezése nélkül egyetemlegesen az adott erdőrészelethez fűződő kötelezettségeket, tehát függetlenül attól, hogy aktuálisan van-e a területnek erdőgazdálkodója, ha a hatóság bárki számára, bármilyen kötelezettséget egyedi határozatban előír, annak ténybeli és jogalapja csak olyan kötelezettség lehet, amit a hatóság által kötelezően vezetett körzeti erdőterv, valamint az Országos Erdőállomány Adattár tartalmaz. az erdőgazdálkodó kötelezettségeit tartalmazó éves erdőterv adatai is ezekből a nyilvántartásból származhatnak csak, ezért az én, mint erdőgazdálkodó adatait is ezekből lehetett volna megállapítani. Okszerűtlen az I. fokú bíróságnak az az állítása, már, ha bizonytalan tartalmú szövegnek ezt az állítást tulajdonítjuk, hogy azért, mert nincs éves erdőterv nincs is más nyilvántartás, ami alapján vizsgálni lehetne az én kötelezettségeimet. Itt hivatkozom arra is, hogy ezek a hatósági nyilvántartások nemcsak a kötelezettségeket, de valamennyi korábbi hatósági intézkedés okát, tényét és tartalmát, valamint az intézkedés, vagy intézkedésen kívüli azaz nem tervezett körülmény hatására az erdő természeti állapotában bekövetkezett változást is tartalmazzák, mert a jogszabályi előírások miatt ezeket tartalmazniuk kell, és a teljes és folyamatos nyilvántartás vezetés a hatóság jogszabályból eredő kötelezettsége. Ezek a nyilvántartások a teljesség és részletesség követelményének az Evt. előírásainak megfelelően

lehetnek csak alapjai bármely természetes vagy jogi személy esetleges, erdőhöz fűződő bármely kötelezettség teljesítés hatósági előírásának.

A Kúria első esetben értelemszerűen nem a második per felülvizsgálati eljárásában szintén nem vizsgálta azt, hogy a körzeti erdőtervezéshez kapcsolódó jogszabályok relevánsak-e, elengedhetetlen feltételei-e az erdőfelújítási kötelezettség megállapításának.

2./ Eleget tett-e a hatóság a körzeti erdőtervezési kötelezettségének, azaz vezette-e 1998. évtől a körzeti erdőtervet, annak adatait. Kötelezettséget megállapító, ugyanakkor a hibás indoklást sem tartalmazó I.I ítélet, tehát a semmilyen indoklást nem tartalmazó ítélettel a bíróság túlterjeszkedett hatáskörén és önhatalmúlag olyan tényt állapított meg ami alapján a keresetemet elutasította, mely tény a tényleges erdőfelújítási kötelezettségem.

Megjegyzem, hogy amit tartalmaz a perbeli ítélet, az annak megállapítása, hogy az állítólagos kötelezettség teljesítésére felhívó határozat határidőre felhívó tartalma. Ezzel a bíróság elismerte a kötelezettség teljesítésére felhívó határozatok érvénye és hatálya a benne megnevezett határidőig terjed csak ki, tehát még, ha alkalmas is lenne kötelezettség keletkeztetésére, akkor sem hivatkozható korábbi ilyen határozat a bírságoló határozat jogalapjaként, tehát olyan implicit tartalom sem adható a tárgyi bírságoló határozatnak, hogy azért nem hivatkozik a pertárgyi 2012. évi bírságoló határozat kapcsán a 2011. évi kötelezést előíró határozatra, mert annak hatálya lejárt. Egy okszerűtlen érvhalmaz nem tekinthető érdemi indoklásnak, tehát az ítélet nem tartalmaz érdemi indoklást, ami olyan súlyos eljárásjogi szabálysértés ami megalapozza az ítélet felülvizsgálatár és hatályon kívül helyezését.

Kétszeres diszkrimináció, hogy egyrészt az I. fokú bíróság nem bírálta el keresetemet elemeit, ennek elmaradását nem indokolta meg, majd emellett jogi tényt állapított meg, de ennek a jogi ténynek a megállapítását sem indokolta

II.

Az alaptörvénytől, valamint a jogszabályi rendelkezések egymásra épüléséből egyenesen következik a sérült az *P) cikk*(1) A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

(2) A termőföld és az erdők tulajdonjogának megszerzése, valamint hasznosítása (1) bekezdés szerinti célok eléréséhez szükséges korlátait és feltételeit, valamint az integrált mezőgazdasági termelés-szervezésre és a családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.

Q) cikk

(1) Magyarország a béke és a biztonság megteremtése és megőrzése, valamint az emberiség fenntartható fejlődése érdekében együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és országával.

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

A közösségi jog azon rendelkezései (szerződések, rendeletek, irányelvek, határozatok stb.), amelyek megsértésre kerültek azáltal, hogy a Natura 2000 területre vonatkozó körzeti erdőtervet nem készíti el a hatóság, valamint mert a terület élővilágának teljes megsemmisítését írja elő az erdő tulajdonosai számára.

A közösségi jogot magyar jogba a 275/204 évi kormány rendelet a körzeti erdőtervezési eljárásban Evt. végrehajtási utasítása a 11/2010. FVM rendelettel implementálta a hazai magyar jogalkotás a hazai jogba. A magyar jogba átvett közösségi jogi irányelvek a következők:

A természetes élőhelyek és vadon élő növény- és állatvilág megőrzéséről szóló

92/43/EGK irányelve (továbbiakban:

élőhelyvédelmi irányelv) 6. cikkének rendelkezéseit:

6. cikk (2) bekezdés "A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a különleges természet megőrzési területeken elkerüljék a természetes élőhelytípusok, illetve a fajok élőhelyeinek leromlását, továbbá azon fajok zavarását, amelyek alapján a területet kijelölték, amennyiben a zavarás az irányelv célja szempontjából jelentős lehet."

6. cikk (3) bekezdése szerint: „*Figyelembe véve az adott természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzéseket, megfelelő vizsgálatot kell folytatni minden olyan terv vagy program hatásait illetően, amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen a természeti terület kezeléséhez, de akár önmagában, akár pedig más terv vagy program részeként valószínűleg hatással lesz arra.* A természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának eredményét figyelembe véve, továbbá a (4) bekezdés rendelkezéseinek értelmében az illetékes nemzeti hatóságok csak azután hagyják jóvá az

érintett tervet vagy programot, ha megbizonyosodtak arról, hogy az nem fogja hátrányosan befolyásolni az érintett természeti terület épségét, és miután – adott esetben – kikérték a lakosság véleményét is

6. cikk (3) bekezdésének közvetlen hatálya vonatkozásában az Európai Közösségek Bírósága (EKB) a C/127/02 ügyben benyújtott előzetes döntéshozatali kérelem tárgyában született ítéletben (HL. C 262. 2004. 10. 23. 2 old.) részletesen értelmezi az élőhely-védelmi irányelv 6. cikk (3) bekezdését. A megfelelő vizsgálat tartalmi szempontjaira vonatkozó álláspontját az EKB az ítéletének 52. pontjáig terjedő részben fejti ki. Az ítélet rendelkező része foglalja össze az EKB megállapításait a 6. cikk (3) bekezdésére vonatkozóan:

„A 92/43/EGK. Élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkének (3) bekezdése olyan eljárást vezet be, amelynek célja, hogy előzetes ellenőrzési mechanizmus segítségével biztosítsa, hogy valamely tervet vagy projektet – amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem 4 nélkülözhetetlen a természeti terület kezeléséhez, de arra jelentős hatással lehet – csak akkor lehessen engedélyezni, ha nem befolyásolja hátrányosan az érintett természeti terület épségét.

A 92/43/EGK Élőhelyvédelmi irányelv 6. cikke (3) bekezdésének első mondatát úgy kell értelmezni, hogy a természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzéseket figyelembe véve megfelelő vizsgálatot kell lefolytatni minden olyan terv vagy projekt hatásait illetően, amely nem kapcsolódik közvetlenül, illetve nem nélkülözhetetlen a természeti terület kezeléséhez, ha objektív körülmények alapján nem zárható ki annak lehetősége, hogy a terv vagy projekt – akár önmagában, akár más terv vagy projekt részeként – jelentős hatást gyakorolhat az érintett természeti területre.

A 92/43/EGK Élőhelyvédelmi irányelv 6. cikk (3) bekezdésének első mondata alapján, ha valamely, a természeti terület kezeléséhez közvetlenül nem kapcsolódó vagy ahhoz nem nélkülözhetetlen terv vagy projekt veszélyezteti a természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzéseket, akkor olyan tervnek vagy projektnek tekintendő, amely jelentős hatást gyakorolhat az adott természeti területre. Ennek kockázatát a terv vagy projekt által érintett természeti terület egyedi környezeti jellemzőinek és feltételeinek figyelembe vételével kell megítélni. A 92/43/EGK Élőhelyvédelmi irányelv 6. cikk (3) bekezdésének értelmében az adott terv vagy projekt által a természeti területre gyakorolt hatások megfelelő vizsgálata azt jelenti, hogy a fenti terv vagy projekt engedélyezése előtt az adott terület legújabb tudományos ismereteire figyelemmel meg kell határozni a terv vagy projekt minden olyan részletét, amely önmagában vagy más tervvel vagy projekttel együtt hatással lehet a természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzésekre. (A természeti területre gyakorolt hatások vizsgálatának eredményére tekintettel és a természeti terület védelmével kapcsolatos célkitűzések fényében az illetékes nemzeti hatóságok csak akkor engedélyezhetik a szóban forgó tevékenységet, ha megbizonyosodtak arról, hogy nem jár az érintett természeti terület épségét veszélyeztető káros hatásokkal. Ez az eset akkor áll fenn, ha tudományos szempontból, ésszerűen mérlegelve, kétség nélkül megállapítható, hogy ilyen hatások nem következnek be.”

Az EKB hivatkozik a C-127/02 ügyben hozott ítéletének 41. pontjában Európai Bizottságnak az élőhely-védelmi irányelv 6. cikkének értelmezésére kidolgozott, „A Natura 2000 alá tartozó természeti területek kezelése” címet viselő útmutatóra. A dokumentum megfogalmazza, hogy az irányelv 6. cikk (3) bekezdésében előírt természetvédelmi célú mechanizmus „működésbe lépésének nem feltétele, hogy a szóban forgó tervről vagy projektről teljes bizonyossággal meg lehessen állapítani, hogy jelentős hatással van az érintett területre, **elégséges a pusztán valószínűsége annak, hogy a szóban forgó terv ilyen hatásokkal járhat.**”

A tárgyi erdő nem csak természetvédelmi Natura 2000 célokat szolgál, hanem gazdálkodási célokat is, körzeti erdőtervet, mely erdőterv a közösségi jog által előírt környezeti hatásvizsgálatot is kötelezően tartalmazza, folyamatosan kell készítenie a hatóságnak, tehát az nem csak egy projekthez -pld. fakivágás, ültetvénytelepítés- kapcsolódik, hanem általában a folyamatos, ún. tartamos erdőgazdálkodáshoz, ezért folyamatos a tervkészítés, mivel ugyan azt csak legkritikábban 10 évenként -vagy gyakrabban- kell teljes egészében elkészíteni, azonban azon minden egyes hatósági lépést, aktust át kell vezetni, ezen túlmenően minden az erdő természeti állapotában bekövetkezett változást át kell vezetni, azaz a hatósági erdőtervezés folyamatos.

Az erdészeti hatóság, és a bíróságok tehát a közösségi jogot két okból, két területen sértették meg: a hatóságok nem készítettek körzeti erdőtervet, ami egyet jelent a közösségi jog előírásának megfelelő környezeti hatásvizsgálat továbbá olyan beruházásra vonatkozó

10. §³³ (1) Olyan terv vagy beruházás elfogadása, illetőleg engedélyezése előtt, amely nem szolgálja közvetlenül valamely Natura 2000 terület természetvédelmi kezelését vagy ahhoz nem feltétlenül szükséges, azonban valamely Natura 2000 területre akár önmagában, akár más tervvel vagy beruházással együtt hatással lehet, a terv kidolgozójának, illetőleg a beruházást engedélyező hatóságnak - a tervvel, illetve beruházással érintett terület kiterjedésére, az érintett területnek a Natura 2000 területhez viszonyított elhelyezkedésére, valamint a Natura 2000 területen előforduló élővilágra vonatkozó adatokra figyelemmel - vizsgálnia kell a terv, illetve beruházás által várhatóan a Natura 2000 terület jelölésének alapjául szolgáló, az 1-4. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére gyakorolt hatásokat.

(2)³⁴ Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján a tervnek, illetve beruházásnak jelentős hatása lehet, hatásbecslést kell végezni.

(3)³⁵ A terv kidolgozója, illetve a beruházó a 14. számú mellékletnek megfelelően hatásbecslési dokumentációt készít, amely alapján a hatásbecslést a természetvédelmi hatóság végzi. A hatásbecslési dokumentációt a környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakértői tevékenységről szóló jogszabály alapján a természetvédelem szakterület megfelelő részterületén szakértői jogosultsággal rendelkező szakértő is elkészítheti.

(4) A hatásbecslés során - a 15. számú melléklet szerinti szempontokra figyelemmel - vizsgálni kell a tervnek vagy beruházásnak, illetve az azok megvalósítására vonatkozó egyéb ésszerű megoldásoknak a Natura 2000 terület jelölésének alapjául szolgáló, az 1-4. számú mellékletben meghatározott fajok és élőhelytípusok természetvédelmi helyzetére gyakorolt várható hatását.

(5) A hatásbecslést - az e §, valamint a 10/A. § rendelkezéseinek figyelembevételével -

a) a környezeti vizsgálati eljárásban kell lefolytatni, ha a terv az egyes tervek, illetve programok környezeti vizsgálatáról szóló jogszabály hatálya alá tartozik;

b) a környezeti hatásvizsgálati, illetve az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásban kell lefolytatni, ha a beruházás a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló jogszabály hatálya alá tartozik;

A sajtóhídvégi erdő kapcsán az erdészeti hatóság azt még maga is elismerte, hogy a legutolsó körzeti erdőtervezési időszak 2014. évben ért véget, ekkor egyáltalán nem készített új körzeti erdőtervet a törvényben előírt eljárásokat nem folytatta le.

A Natura 2000 erdő területen az EU-s közösségi jog érvényesítésének egyik alanyi garanciája, ugyanis a közösségi természetvédelmi jogszabályokat a magyar jogrendbe implementáló magyar jogszabályok a **közösségi joghoz fűződő jogokkal és kötelezettségekkel ruházza fel az erdő tulajdonosát**, aki tárgyi ügyben ezekkel önhibáján kívül, a magyar hatóságoknak és bíróságoknak felróható okból nem élhet, korábban nem tekintették ügyfélnek, jelenleg pedig nem biztosított számára a tisztességes hivatali eljáráshoz, valamint jogorvoslathoz való jog, ezáltal sérül a közösségi természetvédelmi jog érvényesítése a tárgyi Natura 2000 területet illetően.

A körzeti erdőterv abban speciális más közösségi jog szerint készülő tervekhez képest, hogy nem egy időben behatárolt beruházáshoz készül, mint például egy autópálya építés, hanem maga a projekt folyamatos, ez a tartamos, fenntartható erdőgazdálkodás Natura 2000 területen, ahol a Natura 2000 irányelvek érvényesítése mellett, más, gazdálkodási célja is van az erdő kezelésének, a körzeti erdőterv erre is irányul, folyamatos eljárás, ezért annak jogi szükségessége a közösségi jogból egyenesen levezethető az azt implementáló 275/2004. évi kormány rendelt valamint erdészeti szakjogszabályokon keresztül, mintegy ex lege kötelező ennek készítése, de itt is nyilván valóan úgy, hogy a jogszabályokban részletesen szabályozott, részvételt, jogorvoslatot biztosító eljárásban hozza azt létre a hatóság.

* * *

Mindkét bírósági ítélet ellen a rendelkezésemre álló határidőn belül élni fogok a rendkívüli jogorvoslat lehetőségével, felülvizsgálati kérelmet nyújtok be a Kúriára, ennek hatékonysága azonban kétséges, mivel az ügycsoportban már hozott a Kúria döntést, arra hivatkoznak az I. fokú bíróságok is, én magam pedig ez ellen a Kúria döntés ellen is benyújtottam alkotmányjogi panaszt, melynek elbírálása a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő jelen eljárás egyik tárgya.

Budapest, 2016. április 25.

indítványozó nevében:

Melléletek: Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
 1./ 14.K.27.050/2016/6. valamint
 2./ 10.K.27.433/2015/13. számú ítéletei
 3./ B-A-Z Megyei Kormányhivatal
 Erdészeti Igazgatóság
 2012. évi IV-G/4147-33/2012 valamint
 4./ BOG/01/4318-15/2015 végzése

